

Biblická hodina 21. október 2021

Úvodná pieseň: žalm č. 122 – Ó, potešili ma slová, keď pútnikov ma volal hlas...

Modlitba:

Nebeský Otče, ďakujeme za miesta, kde môžeme a smieme spoločne vzývať Tvoje meno, tak ďakujeme aj za náš chrám. Za tých, ktorí sa na jeho postavení podielali, ktorí v ňom počas jeho trvania slúžili a tiež za tých, ktorých sem privádza aj dnes túžba po Tvojom slove. Ďakujeme za sväté miesto, kde môžeme prežívať Tvoju blízkosť a živú prítomnosť, za pokoj, ktorý nám zvestuješ, za radosť, silu, ochranu – za všetko, čím nás obohacuješ.

Prosíme, veď nás tak, aby sme si posvätnosť chrámu vedeli vážiť, chrániť aj sami zachovávať, aby nás naplňovalo obecenstvo s Tebou všetkým potrebným do našich zápasov, z akých aj teraz pred Teba prichádzame. Buď nám milostivý a dotkni sa nás, aby sme okriali, ožili a potvrdili sa v odhodlaní žiť s Tebou. Vypočuj nás pre svoje sväté meno. *Amen*

Text zo Starého: Zákona Ezechiel 42 Stavby v nádvoríach.

¹ Potom ma vyviedol do vonkajšieho nádvoría, po ceste smerujúcej na sever, a priviedol ma ku komore, ktorá bola pred ohradeným priestorom a oproti stavbe smerujúcej na sever. ² Spredu bola dlhá sto lakt'ov na severnej strane a široká päťdesiat lakt'ov. ³ Naproti dvadsiatim lakt'om vnútorného nádvoría a naproti dlažbe vonkajšieho nádvoría boli galérie, jedna oproti druhej v troch poschodiach. ⁴ Pred komorou dovnútra bola chodba desať lakt'ov široká a sto lakt'ov dlhá, ale jej vchody boli na severnej strane. ⁵ Vrchné komory stavby boli užšie ako spodné a prostredné, lebo galérie uberali z nich priestor. ⁶ Boli totiž trojposchodové a nemali stĺpy ako stĺpy na nádvoríach. Preto sa zužovali v pomere k spodným a stredným, od prízemia počnúc. ⁷ Múr, ktorý sa vonku tiahol rovnobežne s komorami smerom k vonkajšiemu nádvoríu a naproti komorám, bol dlhý päťdesiat lakt'ov, ⁸ lebo dĺžka komôr, ktoré boli na vonkajšom nádvorí, bola päťdesiat lakt'ov, kým komory naproti chrámu boli sto lakt'ov dlhé. ⁹ Pod tými komorami bol vchod od východu, ak chcel niekto vojsť k nim z vonkajšieho nádvoría. ¹⁰ Po šírke múru nádvoría aj od juhu pred ohradeným priestorom a pred zadnou stavbou boli tiež komory. ¹¹ Pred nimi bola chodba a vyzerali ako severne položené komory. Boli také dlhé a také široké ako ony a rovnaké boli aj ich východy, rovnaké bolo ich usporiadanie a rovnaké boli ich vchody. ¹² Tak ako dvere komôr ležali na južnej strane, boli aj dvere na začiatku chodby, totiž chodby pozdĺž stavby, kadiaľ sa prichádza od východu. ¹³ Povedal mi: „Severné komory a južné komory naproti ohradenému priestoru sú sväté siene, kde kňazi, ktorí sa približujú k Hospodinovi, majú jedávať najsvätejšie dary. Tam majú ukladať najsvätejšie dary, a to pokrmovú obeť, obeť za hriech a obeť za vinu, lebo toto miesto je sväté. ¹⁴ Ak kňazi prichádzajú do svätyne, nesmú odtiaľ vychádzať do vonkajšieho nádvoría, ale tam si musia zložiť rúcha, v ktorých konajú službu, lebo tie sú sväté. Majú si najprv obliecť iné šaty, aby potom mohli vojsť na miesto, ktoré je určené pre ľud.“

¹⁵ Keď domeral vnútro chrámu, vyviedol ma k východnej bráne a premeriaval celý obvod chrámu. ¹⁶ Meracou trstinou premeral východnú stranu. Trstinou namerl päťsto lakt'ov. Potom sa obrátil ¹⁷ a meracou trstinou zmeral severnú stranu: päťsto lakt'ov. Potom sa obrátil ¹⁸ a meracou trstinou premeral južnú stranu: päťsto lakt'ov. ¹⁹ Obrátil sa na západ a meracou trstinou namerl päťsto lakt'ov. ²⁰ Meral na všetkých štyroch stranách: Múr dookola bol dlhý päťsto lakt'ov a päťsto lakt'ov široký, aby oddeľoval svätý priestor od obyčajného.

Milí Bratia a milé Sestry,

Od štyridsiatej kapitoly sa v knihe proroka Ezechiela začína opis tzv. Ezechielovho chrámu. Je mu daný v prorockom videní o budúcnosti, ktorá nesie zaslúbenie obnovy ľudu i jeho spoločenstva s Hospodinom, čoho neodmysliteľnou súčasťou je aj chrám. Tento chrám je charakterizovaný svojimi rozmermi, ktoré ďaleko presahujú ten Šalamúnov a tiež symetriou, ktorá je istým prejavom dokonalosti, nakoľko chrám ako miesto stretávania sa s Bohom, je akousi kópiou nebeskej skutočnosti. Podľa tohto popisu si však vieme veľmi ťažko predstaviť tento chrámový komplex, ale i tak v ňom vnímame tú jedinečnosť, ktorú reprezentuje zaslúbenie o budúcnosti presahujúcej ďaleko rámec toho, čo bolo pred tým.

Naša kapitola hovorí o stavbách v nádvořiach, ktoré boli predovšetkým komôrky pre kňazov. Boli na severnej a južnej strane chrámu medzi vnútorným a vonkajším nádvorím na troch poschodiach na spôsob galérií, nakoľko tu bola pôda terasovitá. *„Múr, ktorý sa vonku tiahol rovnobežne s komorami smerom k vonkajšiemu nádvoriu a naproti komorám, bol dlhý päťdesiat lakťov, lebo dĺžka komôr, ktoré boli na vonkajšom nádvorí, bola päťdesiat lakťov, kým komory naproti chrámu boli sto lakťov dlhé“*. Tento popis naznačuje množstvo a rozprestrenie týchto komôr, ktoré slúžili rôznym účelom ako skladovanie obetných darov, miestnosti pre strážcov a spevákov či na prezliekanie kňazov, tiež na jedenie obetných darov. Tieto komôrky sú sväté. *„Severné komory a južné komory naproti ohradenému priestoru sú sväté siene, kde kňazi, ktorí sa približujú k Hospodinovi, majú jedávať najsvätejšie dary. Tam majú ukladať najsvätejšie dary, a to pokrmovú obeť, obeť za hriech a obeť za vinu, lebo toto miesto je sväté.“*

Nemožno prehliadnuť, aký veľký význam tu hrá svätosť, čiže oddelenie svätého, pre Hospodina určeného od profánneho. Podľa toho sa mali aj kňazi zachovať. *„Ak kňazi prichádzajú do svätyne, nesmú odtiaľ vychádzať do vonkajšieho nádvorja, ale tam si musia zložiť rúcha, v ktorých konajú službu, lebo tie sú sväté. Majú si najprv obliecť iné šaty, aby potom mohli vyjsť na miesto, ktoré je určené pre ľud“*. Svoju službu mali brať takto vážne, čo od nich vyžadovalo zasvätenie seba samých k službe aj týmito viditeľnými spôsobmi. Veď svätosť je vlastne oddelenosť na Božie účely.

Bratia a Sestry, z tejto kapitoly k nám znie práve táto zvesť, ako taká, podľa ktorej sa musíme opýtať seba samých, ako na tom sme? Aj ako cirkev, cirkevné spoločenstvo v dnešnej dobe. Áno, myslím predovšetkým na naše chrámy, ktoré boli vysvätené k tomu, aby sa v nich zvestovalo čisté slovo Božie, aby boli tak miestom stretnutia so živým Bohom. Ako si chránime svätosť našich priestorov? Ako sa držíme faktu, že tam nič nemá čo hľadať, čo nie je od Neho a podriadené Jeho slovu? Koľkokrát sú pokusy používať chrámy na všelijaké svetské účely, kultúrne a spoločenské podujatia, pod hocijakým rúškom. Je to v poriadku? Neznevažujeme tým my sami význam našich sakrálnych priestorov a nedávame tým dôvod vonkajším ľuďom, aby znevažovali aj všetko ostatné, čo je s našimi kostolmi spojené?

A samozrejme ďalej myslím na náš osobný život, nakoľko podľa nového zákona je každý veriaci osobne vo svojom tele chrámom Ducha svätého, ako aj veriaci sú ako spoločenstvo chrámom Kristovým, jeho súčasťou ako živý kameň je z nás každý jeden. V nás, v našom živote sa chce Pán Ježiš Kristus posvätiť, preukázať sa ako svätý. Uskutočňuje sa to? Na konci kapitoly vidíme presnú geometrickú sústavu v tvare štvorca úctyhodných rozmerov.

Treba dodať, že tento chrám nikdy nebol postavený, tak vlastne aj tým, že jeho obraz zostáva iba zaslúbením, náš pohľad pozdvihuje vyššie, do nebeských sfér a skutočností. Veď každý chrám bol akýmsi „poslom“ a sprítomnením kúska Božieho nebeského kráľovstva.

Text z Nového Zákona: 2Tess 1 – Súd pri Kristovom príchode

¹ Pavol, Silván a Timotej tesalonickej cirkvi v Bohu, našom Otcovi, a v Pánovi Ježišovi Kristovi. ² Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.

³ Bratia, sme povinní ustavične ďakovať za vás Bohu, ako sa sluší, pretože vaša viera nadmieru rastie a vzájomná láska každého z vás všetkých sa rozhojňuje. ⁴ A tak sa aj my vami chválime v Božích cirkvách pre vašu vytrvalosť a vieru vo všetkých prenasledovaniach a súženiach, ktoré znášate. ⁵ Ony sú dôkazom spravodlivého Božieho súdu, aby ste boli uznaní za hodných Božieho kráľovstva, za ktoré aj trpíte. ⁶ Spravodlivé je totiž u Boha, že súžením odplatí tým, čo vás sužujú, ⁷ ale vám, ktorí ste sužovaní, odplatí odpočinkom spolu s nami, keď sa z neba zjaví Pán Ježiš s anjelmi svojej moci, ⁸ aby v plameni ohňa trestal tých, čo nepoznajú Boha, ako aj tých, čo sú neposlušní evanjeliu nášho Pána Ježiša. ⁹ Za trest sa dostanú do večnej záhuby, ďaleko od Pánovej tváre a od slávy jeho moci. ¹⁰ To bude v ten deň, keď príde, aby bol oslávený vo svojich svätých a obdivovaný všetkými, ktorí uverili, pretože aj vy ste uverili nášmu svedectvu. ¹¹ Preto sa i stále modlíme za vás a za to, aby vás náš Boh urobil hodnými povolania a svojou mocou splnil každý dobrý zámer a dielo viery, ¹² aby tak meno nášho Pána Ježiša bolo oslávené vo vás a vy v ňom, podľa milosti nášho Boha a Pána Ježiša Krista.

Milí Bratia a milé Sestry,

Druhý list apoštola Pavla Tesaloničanom vznikol nie dlho po prvom, pretože bolo potrebné im podať ďalšie usmernenia ohľadom očakávania parúzie ako aj iných oblastí kresťanského života. Apoštol vidí potrebu povzbudiť zbor k trpezlivosti, triezvosti, nakoľko boli pod tlakom rôznych falošných vplyvov, dokonca aj listami, ktoré mali údajne pochádzať od neho. Bolo treba teda veci vyjasniť a napraviť.

Úvodná prvá kapitola je napísaná v duchu vďaky (*sme povinní ustavične ďakovať za vás Bohu, ako sa sluší, pretože vaša viera nadmieru rastie a vzájomná láska každého z vás všetkých sa rozhojňuje*) a lásky, ktorú apoštol voči tomuto zboru v sebe naďalej prechováva. Spomína však aj prenasledovanie, ktoré nekončilo tým, že apoštol sa odobrali z mesta, ale mali na ňom účasť aj členovia zboru. Avšak vedeli znášať prenasledovanie a súženia s vytrvaním a vierou. Za to ich chváli, za to ďakuje.

Totíž súženia a prenasledovania plnia aj ten účel v živote veriacich, že nimi sa viera potvrdzuje, posilňuje, spoločenstvo veriacich sa prehľbuje a láska ku Kristovi sa zintenzívňuje. Asi to tak v tej konkrétnej situácii nevnímame, veď skôr máme len

pocit strachu, obavy a niekedy sa sťažujeme, že je to nespravodlivé... Ale to je aj skúška našej viery a dôvery, ako vieme všetko prijať z Jeho rúk, ako sa Mu vieme vo viere odovzdať. Tesaloničania v týchto skúškach obstáli a boli nimi posilnení. Nech sú nám povzbudzujúcim príkladom.

Avšak apoštol im píše aj o Božej spravodlivosti. Nech si nemyslia, že oni to všetko odnesú a budú nespravodlivo ukrátení a tamtým sa bude dobre dariť. Dobre urobili, ak prenechali spravodlivosť Bohu, pretože On je spravodlivý – *spravodlivé je totiž u Boha, že súžením odplatí tým, čo vás sužujú*“ – píše aj apoštol. Avšak kedy tento spravodlivý súd nastane, to už nie je v našich rukách, o tom rozhoduje On. Nemusí to byť ani za nášho života... *„Vám, ktorí ste sužovaní, odplatí odpočinkom spolu s nami, keď sa z neba zjaví Pán Ježiš s anjelmi svojej moci“*. Ako odplata pre Jeho veriacich je časovo spojená s príchodom Ježiša Krista, takisto aj trest bude vykonaný v čase Jeho príchodu v sláve. Na to často zabúdame, že Božia spravodlivosť sa nevykonáva hneď a teraz, veď to by ani nám nedalo žiadnu šancu na záchranu a spasenie poznaním Jeho milosti. Nech aj nám stačí, čo stačilo Pánovi Ježišovi, ktorý *„všetko odovzdal tomu, čo spravodlivo súdi.“* (1Pt 2,23)

Apoštol zároveň obracia pozornosť a nádej tesaloničských kresťanov na Ježišov príchod. *„To bude v ten deň, keď príde, aby bol oslávený vo svojich svätých a obdivovaný všetkými, ktorí uverili, pretože aj vy ste uverili nášmu svedectvu“*. Počujme aj my, že On má byť oslávený vo svojich svätých, v tých, ktorých si vyvolil – čiže v tých, ktorí počuli Jeho oslovenie, že ich volá a s vierou Ho prijali. Ako aj tesaloničania s vierou prijali Krista, zvestovaného apoštolom Pavlom.

Napokon apoštol uzatvára túto tématickú časť listu vyznaním a túžbou. Vyznaním, ako neprestajne sa za nich modlí, pretože mu ide o to, aby Boh v nich konal a dokonal svoje dielo: *„Preto sa i stále modlíme za vás a za to, aby vás náš Boh urobil hodnými povolania a svojou mocou splnil každý dobrý zámer a dielo viery“*. A jeho túžba, ktorej aj svoj celý život zasvätil je: *„aby tak meno nášho Pána Ježiša bolo oslávené vo vás a vy v ňom, podľa milosti nášho Boha a Pána Ježiša Krista“*. Čo k tomu dodať? Kiežby Jeho dielo bolo takto viditeľné aj v našich životoch.

Modlitba:

Pane Ježišu Kriste, ďakujeme za ukludnenie, že dobré je sa zveriť do Tvojich rúk a prenechať všetko Tebe. Odpusť, že sme často vyčerpaní, unavení z toho, že vidíme nespravodlivosť alebo krivdu, dokonca aj vo vlastnom živote. Ale uvedomujeme si, že najväčšia krivda a nespravodlivosť sa stala Tebe – a pre nás priniesla odpustenie hriechov a spasenie. Ďakujeme, že aj v týchto stavoch pokušenia, strasti jasne svieti Tvoje svetlo a vie sa posvätiť Tvoje meno. Preto túžime po tom, aby aj my sme svojím životom mohli byť nositeľmi svätosti Tvojho mena.

Prosíme, k tomu nás očisťuj, posväcuj a uspôsob, aby sme mohli viesť tebe milý život, ktorý Ťa chváli a v ktorom je poznať Tvoju prítomnosť a že si na prvom mieste. Tiež Ťa prosíme, veď nás k vďačnému životu v nádeji, ktorá nesklame. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie:

Záverečná pieseň: č. 483 – *Krásnu vlasť pripravil pre svoj ľud...*